

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Rudolf Wild GmbH & Co. KG (Eppelheim, Niemcy)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 3 marca 2011 r. w sprawie R 1014/2010-1;
- oddalenie sprzeciwu wobec rejestracji międzynarodowego znaku towarowego nr 950 962 „FAIRWILD”;
- obciążenie strony pozwanej i wnoszącej sprzeciw kosztami postępowania, w tym postępowania przed Izbą Odwoławczą.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Skarżąca

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Słowny znak towarowy „FAIRWILD” dla towarów z klas 3, 5, 29 i 30 — międzynarodowa rejestracja nr 950 962.

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w postępowaniu w sprawie sprzeciwu: Rudolf Wild GmbH & Co. KG

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: Słowny wspólnotowy znak towarowy „WILD” dla towarów z klas 3, 9, 29, 30 i 32.

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: Częściowe uwzględnienie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej: Częściowe uchylene decyzji Wydziału Sprzeciwów

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009, ponieważ Izba Odwoławcza niesłusznie przyjęła, że w przypadku kolidujących ze sobą znaków towarowych istnieje prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd. Skarżąca podnosi, że Izba Odwoławcza, po pierwsze, nietrafnie przyjęła, iż semantyczna treść oznaczenia „WILD” jest znana jedynie niemiecko- i anglojęzycznemu kręgowi odbiorców, a po drugie, wyszła z założenia, że pojęcie to nie jest opisowe w stosunku do towarów oznaczonych znakiem towarowym, na który powołano się w sprzeciwie. Na tej podstawie Izba Odwoławcza błędnie z punktu widzenia prawa przyznała znakowi towarowemu, na który powołano się w sprzeciwie, charakter przeciętnie odróżniający i potwierdziła średnie podobieństwo rozpatrywanych oznaczeń, co sprawiło, że wyważenie oddziaływujących na siebie czynników prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd było niekorzystne dla skarżącej.

Skarga wniesiona w dniu 23 maja 2011 r. — Bopp przeciwko OHIM (Zielony obramowany ośmiokąt)

(Sprawa T-263/11)

(2011/C 238/34)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Carsten Bopp (Glashütten, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat C. Russ)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Czwartej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 11 marca 2011 r. w sprawie R 605/2010-4.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Graficzny znak towarowy przedstawiający zielony obramowany ośmiokąt — zgłoszenie nr 8 248 965

Decyzja eksperta: Odrzucenie zgłoszenia

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) i c) rozporządzenia nr 207/2009, ponieważ zgłoszony znak towarowy ma charakter odróżniający z uwagi na rozpoznawalne i przestrzenne przedstawienie.

Skarga wniesiona w dniu 30 maja 2011 r. — Hotel Reservation Service Robert Ragge przeciwko OHIM — Promotora Imperial (iHotel)

(Sprawa T-277/11)

(2011/C 238/35)

Język skargi: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Hotel Reservation Service Robert Ragge GmbH (Kolonia, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat M. Koch)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Promotora Imperial, SA (Pozuelo de Alarcón, Hiszpania)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej z dnia 24 lutego 2011 r. (sprawa R 832/2010-1) z takim skutkiem, że odwołanie zostanie uwzględnione a sprzeciw nr B 1458571 oddalony. Obciążenie wnoszącej sprzeciw kosztami postępowania w sprawie odwołania i postępowania w sprawie sprzeciwu. W pozostałym zakresie utrzymanie decyzji w mocy;
- obciążenie strony pozwanej kosztami niniejszego postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Skarżąca

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Słowny znak towarowy „iHotel” dla towarów i usług należących do klas 35, 39, 41, 42 i 43 — zgłoszenie nr 6912877

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w postępowaniu w sprawie sprzeciwu: Promotora Imperial, SA

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: Słowny wspólnotowy znak towarowy „i-hotel” dla towarów i usług należących do klas 16, 41 i 43

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: Częściowe uwzględnienie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009, ponieważ w przypadku kolidujących ze sobą znaków towarowych nie zachodzi prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd. Izba Odwoławcza błędnie uznała, że rozpatrywane towary i usługi a także kolidujące znaki towarowe są względem siebie podobne.

Skarga wniesiona w dniu 31 maja 2011 r. — Ewald przeciwko OHIM — Kin Cosmetics (Keen)

(Sprawa T-280/11)

(2011/C 238/36)

Język skargi: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Rita Ewald (Frauenwald, Niemcy) (przedstawiciele: S. Reinhardt, Rechtsanwältin)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izłą Odwoławczą była również: Kin Cosmetics, SA. (Sant Feliu de Guixols, Hiszpania)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 3 marca 2011 r. w sprawie R 1383/2010-1;
- oddalenie sprzeciwu wobec zgłoszenia wspólnotowego znaku towarowego EM 006 498 621 „Keen”, wniesionego do OHIM w dniu 24 lipca 2008 r. przez KIN COSMETICS, SA i opatrzonego sygnaturą B 1359944;
- ewentualnie, na wypadek gdyby Sąd nie mógł wydać własnego rozstrzygnięcia zgodnie z tiret drugie: przekazanie postępowania do ponownego rozpoznania przez OHIM;
- obciążenie OHIM oraz KIN COSMETICS, SA, o ile przystąpi również do tego postępowania, kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: skarżąca

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: słowny znak towarowy „Keen” dla towarów i usług z klas 3 i 44 — zgłoszenie nr 6 498 621

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w postępowaniu w sprawie sprzeciwu: Kin Cosmetics, SA

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: wspólnotowe i krajowe słowne i graficzne znaki towarowe „KIN”,

„KinBooks”, „KINWORKS”i „KINSTYLUM” dla towarów i usług z klas 3, 5, 35 i 44

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: uwzględnienie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej: oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009, ponieważ w przypadku kolidujących ze sobą znaków towarowych nie istnieje prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd

Odwołanie wniesione w dniu 3 czerwca 2011 r. przez Diega Cangę Fano od wyroku wydanego w dniu 24 marca 2011 r. przez Sąd do spraw Służby Publicznej w sprawie F-104/09 Canga Fano przeciwko Radzie

(Sprawa T-281/11 P)

(2011/C 238/37)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: Diego Canga Fano (Bruksela, Belgia) (przedstawiciele: adwokaci S. Rodrigues i C. Bernard-Glanz)

Druga strona postępowania: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Wnoszący odwołanie wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie dopuszczalności tego odwołania;
- uchylenie wyroku wydanego w dniu 24 marca 2009 r. przez Sąd do spraw Służby Publicznej Unii Europejskiej w sprawie F-104/09;
- uwzględnienie żądań stwierdzenia nieważności, odszkodowania i zadośćuczynienia, podnoszonych przez stronę skarżącą przed Sądem do spraw Służby Publicznej, przy czym należy sprecyzować, że strona skarżąca, usatysfakcjonowana uchyleciem zaskarżonego wyroku, zaakceptowałaby kwotę 1 EUR jako symboliczne odszkodowanie za poniesioną przez nią szkodę i zadośćuczynienie doznanej przez nią krzywdzie;
- obciążenie Rady kosztami postępowania w obydwu instancjach.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie odwołania wnoszący odwołanie podnosi jeden tylko zarzut, podzielony na trzy części i dotyczący naruszenia prawa.

- W ramach pierwszej części zarzutu strona skarżąca podnosi, że Sąd do spraw Służby Publicznej dokonał, jeżeli chodzi o uprawnienia dyskrecjonalne organu powołującego, interpretacji mających zastosowanie przepisów w sposób niezgodny z wykładnią nadaną im w orzecznictwie przez Trybunał i Sąd (pkt 35 i 36 zaskarżonego wyroku).
- W ramach drugiej części zarzutu strona skarżąca podnosi, że badając oczywisty błąd w ocenie Sąd do spraw Służby Publicznej wyciągnął wnioski pozbawione oparcia w prawie (pkt 48, 51, 52, 58, 78 i 79 zaskarżonego wyroku), zaprzeczając ustanowionym przez siebie kryteriom, które miałyby jakoby zastąpić orzecznictwo Trybunału i Sądu.